

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 (สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, 2545, หน้า 38) ความว่า “...รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุน ให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ...” นั้นสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล พ.ศ. 2545 (ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี, 2545, หน้า 219) ความว่า “...การปฏิรูปครู ยกฐานะให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง โดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเป็นคณดี และมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนครู พัฒนาระบบความก้าวหน้าของครู โดยใช้การประเมินเชิงประจักษ์ที่อิงจิตความสามารถและวัดผลสัมฤทธิ์ของการจัดการศึกษาเป็นหลัก จัดระบบการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพครูอย่างต่อเนื่อง แก้ปัญหาหนี้สินครู โดยการพักชำระหนี้และการปรับโครงสร้างตามนโยบาย แก้ปัญหาหนี้สินครัวเรือนของรัฐบาล พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการกระจายครู จัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาระวิชาหลักเช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษา...” ตรงกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ครูสภา, 2541, หน้า 15) มาตรา 52 ที่ว่า “...กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงให้มีความพร้อมและความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง...” และมาตรา 53 ที่ว่า “...กระทรวงกำหนดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวงมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตาม

มาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา...” ซึ่งตรงกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย มาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 (2548, หน้า 41) และในหมวด 3 ข้อ 13 ได้กำหนดเป็นข้อบังคับว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีจรรยาบรรณวิชาชีพในลักษณะต่อไปนี้ มีจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม โดยมีคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพเป็นผู้กำกับดูแล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และหมวด 1 ข้อ 6 “...ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพในหลักและกระบวนการบริหารการศึกษา การวางแผนการศึกษา การบริหารด้านวิชาการ การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุและอาคารสถานที่ การบริหารงานบุคคล การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน และคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

การพัฒนาผู้บริหาร โรงเรียนจึงจัดเป็นประเด็นที่มีความสำคัญประการหนึ่งในระบบการศึกษา เพราะผู้บริหารโรงเรียนเป็นกลไกในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และนำไปสู่ผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา โดยที่ความสามารถของผู้บริหาร โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพการจัดการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นจึงมีความต้องการจำเป็นที่จะต้องพัฒนาให้ผู้บริหารโรงเรียนมีคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ คือ การทำให้ผู้บริหารโรงเรียนมีสมรรถนะสูง อันหมายถึงการมีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เกิดจากด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงานในฐานะผู้บริหาร โรงเรียนประสบความสำเร็จ ในระดับสูง และเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมากประการหนึ่งในระบบการศึกษาและการบริหารจัดการของกระทรวงศึกษาธิการ จึงมีข้อกำหนดในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนไว้ในส่วนต่างๆ เช่น กำหนดไว้ในกฎหมาย การจัดทำแผนและยุทธศาสตร์ การพัฒนาทางการศึกษาต่างๆ อาทิ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 7 มาตรา 52 กำหนดให้มีระบบการพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับวิชาชีพชั้นสูง พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 9 ข้อ 5 ที่สนับสนุนส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ แผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2549-2551 กำหนดเป้าหมายและวิธีการพัฒนา โดยกำหนดจำนวนครั้งในการพัฒนาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพทั้งสมรรถนะหลัก (Core competency) สมรรถนะในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ (Functional competency) และสมรรถนะเฉพาะ (Specification competency) เป็นต้น

ทั้งนี้จากการที่คุรุสภาได้กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนมีคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพ รวมทั้งการกำหนดให้มีการพัฒนาทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการต่อบอนุญาตประกอบวิชาชีพ และในส่วนของพัฒนาสายงานอาชีพของผู้บริหารโรงเรียนนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ซึ่งได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน มาตรฐานวิทยฐานะ หลักเกณฑ์และวิธีการให้มีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ โดยมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน และอบรมพัฒนาสมรรถนะตามที่กำหนดทั้งในด้านสมรรถนะหลัก (Core competency) และสมรรถนะตามตำแหน่งงาน (Functional competency) มีการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด โดยดำเนินการตามโครงการพัฒนาผู้บริหารในสังกัดทั่วประเทศ เพื่อให้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายภายใต้นโยบายการปฏิรูปการศึกษารวมทั้งความจำเป็นและความสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้มีคุณลักษณะความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมภายใต้สถานการณ์ต่างๆ หรือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันและอนาคต ซึ่งเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร (Information age) หรือยุคแห่งการเรียนรู้ (Learning age) ที่การศึกษามีความสัมพันธ์กับสภาพสังคม การเมือง และเศรษฐกิจในแต่ละช่วงเวลาดังนั้นบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียน จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาเพื่อให้มีคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อบทบาท หน้าที่ และมีภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อคุณภาพและความสำเร็จของการจัดการศึกษาของโรงเรียนในยุคแห่งการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งมีความเชื่อมโยงไปสู่คุณภาพการศึกษาของประเทศ

จากการที่มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้บริหารโรงเรียนได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญไว้ 3 ประการ คือ ความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ การปฏิบัติงาน และการปฏิบัติตนอันเป็นข้อกำหนดทางวิชาชีพ ดังนั้นรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนจึงเริ่มต้นจากการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนตามมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา และศึกษาถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อค้นหาสมรรถนะที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสู่การพัฒนาต่อไป

ผู้วิจัยจึงได้ทำโครงการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารกับสมรรถนะผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภา ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ขึ้นเพื่อให้ได้องค์ความรู้ในการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารและสมรรถนะผู้บริหาร ตามสภาพบริบทของแต่ละสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและพัฒนาเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารใน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของผู้บริหารตามมาตรฐานของคุรุสภาใน โรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารกับสมรรถนะผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภา ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารกับสมรรถนะผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภาในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,017 คน (รายงานการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร 2551)
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือครูในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 จำนวน 285 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเคริจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งส์วัสดี, 2551, หน้า 191)
3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
3.1 จรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหาร ในการวิจัยครั้งนี้ ยึดตามแนวคิดตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2548 หมวด 3 ว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548, หน้า 45) ได้แก่

- 3.1.1 จรรยาบรรณต่อตนเอง
- 3.1.2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ
- 3.1.3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ
- 3.1.4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ
- 3.1.5 จรรยาบรรณต่อสังคม

3.2 สมรรถนะผู้บริหาร ในการวิจัยนี้ ยึดตามแนวคิดตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2548 หมวด 1 ว่าด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ที่กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548, หน้า 42) ได้แก่

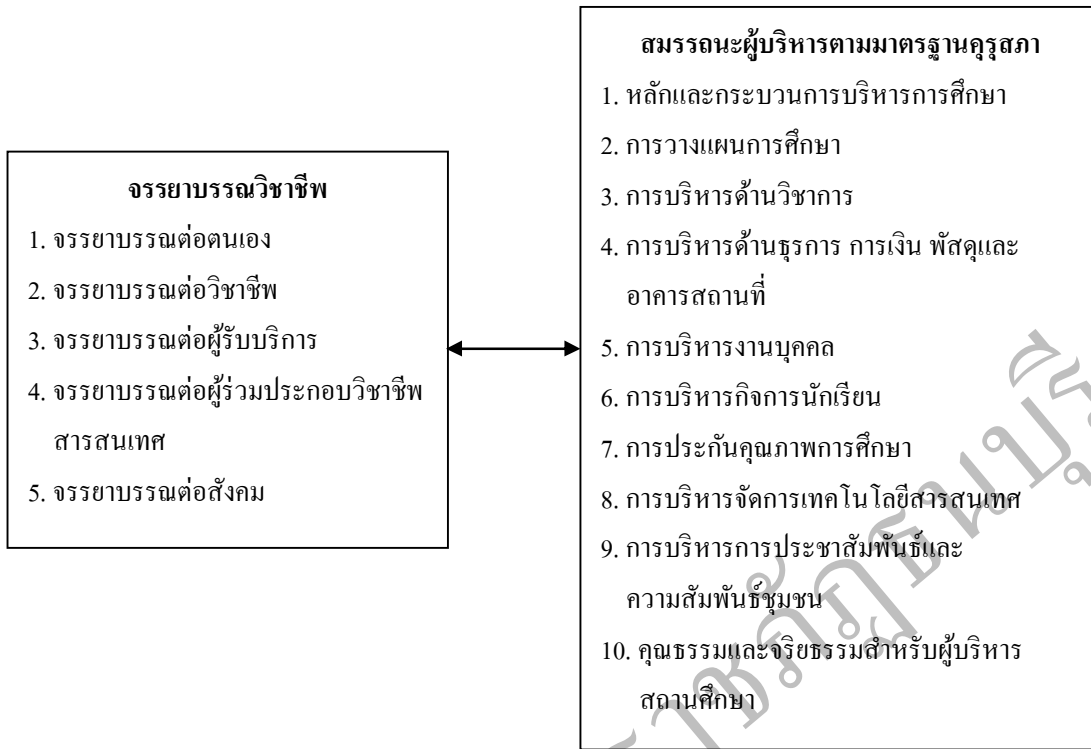
- 3.2.1 หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- 3.2.2 การวางแผนการศึกษา
- 3.2.3 การบริหารด้านวิชาการ
- 3.2.4 การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุและอาคารสถานที่
- 3.2.5 การบริหารงานบุคคล
- 3.2.6 การบริหารกิจการนักเรียน
- 3.2.7 การประกันคุณภาพการศึกษา
- 3.2.8 การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3.2.9 การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน
- 3.2.10 คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารและสมรรถนะผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภาโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังแสดงไว้ดังภาพ

ตัวแปรที่ 1

ตัวแปรที่ 2

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัยนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้เพื่อความเข้าใจ ดังต่อไปนี้

จรรยาบรรณวิชาชีพ หมายถึง มาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธา แก่ผู้บริการและสังคม อันจะนำไปซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ 5 ส่วน คือ

1. จรรยาบรรณต่อตนเอง

1.1 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริมให้พลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

1.2 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้เกิดแก่ศิษย์อย่างมีความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

1.3 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งกาย วาจาและใจ

1.4 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องไม่ประพฤติปฏิบัติตนเป็นปรปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมต่อศิษย์

1.5 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ให้ศิษย์กระทำการใดๆ โดยเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

1.6 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

1.7 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู

1.8 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลและชุมชนในทางสร้างสรรค์

1.9 ครูและผู้บริหารสถานศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

2. จรรยาบรรณต่อต่อวิชาชีพ

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาจริยธรรม ผู้บริหารนอกเหนือจากจรรยาบรรณวิชาชีพครูและผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ปฏิบัติตนในกรอบคุณธรรมโดยการดำเนินงานตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good governance) เป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสมมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

3. จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

3.1 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

3.2 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

3.3 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจาและจิตใจ

3.4 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์และรับบริการ

3.5 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

4. จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

5. จรรยาบรรณต่อสังคม

ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สรุปแล้วผู้บริหารการศึกษาควรมีจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังนี้ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ รัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้าปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้ร่วมงานมีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ ไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์และรับบริการ พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สมรรถนะผู้บริหาร หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะเจตคติและพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาการของนักเรียนในทุกๆ ด้าน ตามจุดมุ่งหมายที่พึงประสงค์ 10 ข้อ ดังนี้

1. หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา หมายถึง การนำความรู้ความเข้าใจในหลักการและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการบริหารการศึกษา ตั้งแต่ระดับและ

สร้างองค์ความรู้ในการบริหารการจัดการศึกษา กำหนดเป้าประสงค์ของสถานศึกษาได้ชัดเจนจัด
องค์กร โครงสร้างการบริหารกำหนดภารกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เหมาะสม

2. การวางแผนการศึกษา หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดนโยบาย วางแผนการ
ดำเนินงาน ประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา เพื่อนำมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้ง
ติดตามประเมินผลและรายงาน

3. การบริหารด้านวิชาการ หมายถึง การบริหารการจัดการเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา นิเทศการจัดการเรียนรู้แก่บุคลากรในสถานศึกษา ส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนา
คุณภาพการจัดการเรียนรู้แก่บุคลากรและน่านวัตกรรมมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

4. การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุและอาคารสถานที่ หมายถึง การจัดระบบงาน
สารบรรณ จัดการงบประมาณในโรงเรียนจัดทรัพยากรในสถานศึกษา พัฒนาสิ่งแวดล้อมทาง
กายภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

5. การบริหารงานบุคคล หมายถึง การสรรหาบุคลากร พัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา
จัดบุคลากรให้เหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ เสริมสร้างขวัญกำลังใจ ให้คำปรึกษาสำหรับครูและ
บุคลากรในสถานศึกษา

6. การบริหารกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน
งานบริการด้านต่างๆ แก่ผู้เรียน สนับสนุนช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาส่งเสริม
วินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ

7. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ ดำเนินการ
ประเมินผลติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา จัดทำรายงานผลการ
ประเมินตนเองเพื่อรองรับการประเมินภายนอก

8. การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้ บริหาร นำผลการประเมิน
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาแก่
บุคลากรในสถานศึกษา

9. การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน หมายถึง การบริหารจัดการ
ข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่ความรู้ ข่าวสารและกิจกรรมของสถานศึกษาไปสู่ชุมชนสร้างกิจกรรมเพื่อ
พัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้า
มามีส่วนร่วม

10. คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติตาม
คุณธรรมและจริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา เป็นผู้นำเชิงคุณธรรม

จริยธรรมและปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ร่วมงาน ดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ครู หมายถึง บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555

คุรุสภา หมายถึง สภาครูและบุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาต กำกับ ดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพ กำหนดนโยบายและแผนพัฒนาวิชาชีพ ประสานส่งเสริมการศึกษา

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. "ต้องค้ความรู้เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภา
2. "ต้องค้ความรู้เรื่องสมรรถนะผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภา
3. นำผลการวิจัยไปพัฒนาส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพและสมรรถนะของผู้บริหารตามมาตรฐานคุรุสภาในระดับสูงยิ่งขึ้น